

اسلام و مسلمین رخ داد. اولین حادثه 'حادثه اربع و دومین
 حادثه 'واقعه بدر' بود. در اولین و دومین حادثه
 شباهت بسیاری داشت. در اولین حادثه گروهی از
 اعراب خارج مدینه از رسول خدا درخواست کردند تا علیه
 ای مبلغ را به قبیله آنها فرستد تا آنها را به اسلام
 دعوت کند. رسول بخش نفر از اصحاب خود را به همراه
 آنها فرستاد و وی آنها را که تکی کرد از وی و پس بخش
 نفر را به شهادت رساندند. در حادثه دومین نیز
 یک نفر از مردم بخد همین قبیله کرد. رسول خدا چهل
 نفر را به همراه او فرستادند که همه آنها به جز یک نفر
 شان مانند افراد اربع به شهادت رسیدند. گویند
 شهادت هر دو گروه را در یک شب به رسول خدا رساندند
 بدون شک و تردید. همچنین رویداد سال پنجم
 هجری غزوه خندق یا احزاب است. همچنین در این
 سال غزوه دومه الجندل، غزوه بنی قریظ و سریه
 ابو عبیده بن جراح نیز اتفاق افتاد.

غزوه خندق - در سال پنجم هجری، ابوسفیان
 سپاهی بین هفت تا ده هزار تن فراهم آورد که
 4000 سوار بود. چون سپاه از قبیله
 حوای مختلف عرب تشکیل شده بود این جنگ را
 جنگ احزاب نامیده اند. افزون بر آن در این جنگ
 گروهی از یهودیان بنی نضیر که در خیبر به سر می بردند
 با قریش و قبیله نطفان علیه رسول متحد شدند.
 یهودیان بنی قریظ نیز که پیرامون مدینه سکونت
 داشتند و متحد شده بودند که قریش را یاری نکرده
 پیمان شکنی کردند و با مردم مکه دوست شدند. در
 این مقابل لشکر انبوه رسول خدا فقط سه هزار
 سپاهی داشت که به جز چند تن، بقیه پیاده بودند.
 مردم مدینه در این جنگ برخلاف جنگ
 احد فن تدابیر جنگی را تجربه کردند و در شهر ماندند
 و حالت دفاعی به خود گرفتند. به پیش نهاد سلمان

فارسی، ببری حفاظت شهر خندق کردند لازم به ذکر
است که شهر مدینه از سه سو پوسپا، مخلصان و
ساختمان محفوظ بود؛ با کندن خندق در شمال آن
سمت نیز از هجوم سواران دشمن محفوظ ماند
چون لشکر دشمن به آنجا رسید در تلفت ماند زیرا
تا آن روز چنان مانی برای پیشروی جنگی ندیده
بودند. سواران علی کو استند از خندق عبور کنند و
چون پیشروی کردند تیراندازان به آنها حمال علی
دادند باین مجب و در حکمیه بن ابی جحل الحسم
گرفتند از خندق عبور کنند مگر که شجاعی نامدار
بود پس از در شدن از خندق بدست علی کشته
شد فضای آسمانی هم به مسلمانان یاری کرد. یاد
و سرما در گرفت و کار بر سپاهیان مکه دشوار شد
ازین رو ابوسفیان دستور بازگشت داد و مدینه
پس از ده روز فی الحرحه از خطر جست و جنگ به
پایان رسید. پس از این جنگ، جریان کار به نفع
مسلمانان تغییر داد. بعضی عربها بدوی نسبت به
اسلام متمایل شدند و موقعیت ابوسفیان و
قریش متزلزل شد.

هدف احزاب نابودی محمد و همسران او بود.
قریش و یهودیان یکپارچه ملحق شدند تا طی بنک
سید عجمی بر مدینه ششوی که تمامی تاجیت
آن مرد و زن کوچک و بزرگ، در حدود ده هزار
نفر بود یورش بریند و اسلام را از میان بردارند
به احتمال قوی معین گاه جزیره العرب، در آن
روز کار جنگ های بی شک قبایلی خود شاهد رسید
شدن این اتحاد نبوده است.